

Fortællingen om Dåbskjolen.

Dåbskjolen blev første gang båret af en lille pige, Agnes Madsen, vistnok fra Svindinge by i Nordsjælland.

Det er så langt tilbage som 1877. Den lille piges hofte var ude af led, men det behandlede man ikke den gang. Resultatet var, at det ene ben var meget længere end det andet, og hun måtte humpе rundt med en kæmpetyk sål under skoen. Det ødelagde helt hendes tilværelse, at hun ikke var som andre. Hun blev aldrig gift og havde en masse sygdomme.

Tre år efter - i 1880 kom dåbskjolen igen på, for nu var der født en lille dreng i familien. Han blev døbt Viggo Madsen. Hans liv var heller ikke godt, selvom han var rask og frisk og en flot fyr. Han giftede sig med sin mormors moster. Måske lidt af fornuftgrunde, for de var begge to dygtige forretningsfolk, der gerne ville blive til noget stort.

En halv snes år efter skete det, at min onkel, som nu var blevet meget velstående købte sig en lystyacht "RITA". Den var for stor for en mand, og moster blev søsyg for mindste bølge, så onkel måtte ansætte en sømand. En ældre garvet søulk, der havde sejlet verdenshavene tynde. En dag tog han sin datter med, en meget yndig pige, som jeg har kendt. Jeg husker, at hun lo hele tiden, og at hun elskede havet. At hun også elskede onkel - og det overalt i verden, gik ikke op for mig.

Onkel bad om skilsmisse. Efter en samtale med deres advokat sagde moster nej. Det ville blive en økonomisk ruin.

Så gik årene. Ingen af de tre var glade.

Onkel blev meget syg af kræft, og begge besøgte de ham. Hver havde sin tid.

Den sidste dag onkel levede var moster der. Onkel kunne mærke, det var ved at være slut, så han bad en sygeplejerske ringe efter hans elskede. Da hun kom, sagde onkel farvel til moster og bad hende gå ud. Nogle timer senere døde onkel med sin hånd i hendes - - Ved begravelsen græd moster og sagde: "Hvorfor lod jeg dem ikke få hinanden?"

En 30-års kærlighedshistorie var slut!

Den dag onkel døde, blev din onkel Jørgen født! Moster blev bedt med til hans dåb. Hun sagde, at hun ikke nænnede at kassere den gamle dåbskjole. Jørgen måtte godt få den.

Se - resten af historien kan du læse dig til på dåbskjolen!

Din mormor!

Du må være nr. 17!

..

..